

Догађаји године:

1. Извештај Дика Мартија о злочинима над Србима на Косову у Метохији којим је дефинитивно, макар и са деценијским закашњењем, пробијена глобална медијска блокада о стравичним збивањима на Космету након уласка НАТО трупа 1999. године.
2. Одустајање Србије од сопственог предлога резолуције у Генералној скупштини УН.
3. Избор патријарха и превирања у СПЦ
4. Усвајање једностране резолуције о Сребреници у Скупштини Србије којом је Србија фактички на себе прихватила одговорност за агресију и геноцид у БиХ
5. Геј парада у Београду и сукоби поводом ње

Политичар године:

1. Драган Ђилас: Од прошлогодишњег губитника, након двоструког пораза на изборима у Земуну и Вождовцу, Ђилас је 2010. окончао као најбоље пласирани у трци за потпредседника ДС и као од грађана високо оцењени градоначелник Београда. Уз то, благо, али уочљиво дистанцирање од страначке „евро-реформске“ политике по питању дивљих ромских насеља и нарочито геј-параде, прибавило му је позитивне поене и у широј јавности.
2. Томислав Николић: Иако ни у 2010. нису успели да се докопају ванредних парламентарних избора које Николић и Вучић, такорећи, већ традиционално најављују

за свако „наредно пролеће“, СНС се потврдио као убедљиво најјача опозициона странка, а по последњим је анкетама претекао и до недавно водеће демократе. Користећи некадашњу тактику демократа у борби против радикала, и под паролом „једино СНС може да победи ДС“, напредњаци, уз тихи благослов „међународне заједнице“ и „пословних кругова“, грабе ка циљу који им је до сада неколико пута у последњи час измицао. А, коначно, ни они редовни избори више нису тако далеко.

3. Ивица Дачић: СПС је једина чланица владајуће коалиције која није доживела пад рејтинга, а он је у међувремену постао један од три најпопуларнија министра у овој, иначе, непопуларној влади, па се чак помиње и као незванични кандидат за премијера у случају њене реконструкције. Вешто користи медијски простор и своју функцију министра унутрашњих послова, а на последњем патријском конгресу потврдио је и своје неприкосновено страначко лидерство, које му је у ранијем периоду бивало оспоравано. Расположење му вероватно квари једино страх од „велике коалиције“ ДС и СНС.

4. Расим Љајић: Премда му је лични рејтинг делимично угрожен лошим вестима из Новог Пазара, Љајић је и даље један од малог броја политичара чијим речима се верује и који у јавности има више позитивних него негативних оцена. Иако му је лична популарност знатно изнад рејтинга његове новоформиране странке, у предизборној години он ће сигурно бити једна од најпожељнијих политичких удавача.

5. Вук Јеремић: Иако је претрпео лични пораз у обе битке које је током 2010. водио (пресуда МСП и избори за потпредседника ДС), Јеремић је успео да сачува висок рејтинг и симпатије на широком делу српског политичког спектра и да, макар и на помало болан начин, коначно изађе из сенке Бориса Тадића. Како ће се снаћи у тој новој улози, остаје да се види. Наредна година ће умногоме бити преломна за њега и његову политичку будућност.

Политички губитник године:

1. Борис Тадић: Самонаметнутом улогом дежурног ватрогасца, штетном резолуцијом о Сребреници, политиком извињавања, капитулацијом у Бриселу и у Генералној скупштини 9. септембра и оружаним наметањем одржавања геј параде изгубио највећи део свог кредибилитета и разочарао чак и знатан део својих гласача и присталица. С друге стране, без обзира на све уступке и жртве, за део тзв. међународне заједнице и „Друге Србије“ он је и даље остао сумњив, што због Јеремићеве „источне политике“, што

због одбијања да до краја, јасно и јавно, „прихвати реалност“ на Косову и Метохији. Као последица свега тога, а нарочито после изборне скупштине ДС, почиње да му се круни чак и унутарстраначки ауторитет. Полако му окрећу леђа средњи и виши ешалони у администрацији, који се већ спремају да дочекају нове газде.

2. Мирко Цветковић: До ове године је био безазлени и чак донекле симпатични „деда Мраз“, али сада су враг и криза однели шалу. Велики део јавности је постао нервозан и почео да отворено прозива и презире Цветковића, а скандал са Нобелом и променом одлуке у року од два сата учинио га је метом општег исмевања. Његов ауторитет као премијера у јавности је из скромног прешао у мизерни.

3. СПЦ: Непосредно након релативно мирног и достојанственог избора патријарха почео је сукоб у Цркви који је нанео огромну штету њеном угледу и озбиљно спустио рејтинг ове доскора убедљиво најпопуларније и најпоштованије српске институције, и њених водећих личности. Беспштедна борба „синодијалаца“ и „артемијеваца“, у којој се не бирају ни речи ни средства, и даље потреса саме темеље Цркве, производећи апатију, разочарање, па и огорчење код значајног дела верника и у јавности.

4. СРС: Током читаве године рејтинг СРС је наставио да се сурвава, а странка и даље била паралисана у очекивању вести и директива из Хага. Уколико се Војислав Шешељ у најскорије време не врати у Србију, политичка судбина и будућност СРС постаће неизвесни.

5. ДСС и Војислав Коштуница: Уместо да у условима тешке економске кризе политички профитира као принципијелна опозиција лошој власти, ДСС је препустио политичку иницијативу Николићу и дуго лутао у свом односу према напредњацима, а на крају остао чак и без дугогодишњег коалиционог партнера Веље Илића, који се приклонио СНС-у.

6. Снежана Маловић: Иако није једини, а вероватно ни највећи кривац, министарка правде је остварила готово незамисливи подвиг за српске политичке прилике. Наиме, успела је да постигне практично апсолутни консензус политичке, стручне и међународне јавности у критици предузете „реформе судства“. Процедуром и резултатима општег реизбора судија данас су незадовољни и Европска комисија и Савет Европе и изабране и неизабране судије, а излаз из тог ћорсокака још се ни не назире.

Скандал године:

- Пресуда Међународног суда правде о Косову и западни притисци на Србију који су довели до повлачења српског предлога резолуције о КиМ у Генераланој скупштини

- Организовање геј параде, упркос негодовању најшире јавности и ризику избијања сукоба великих размера

- Еуфоричан дочек турског премијера Тајипа Ердогана у Новом Пазару

- Одсуство било каквог јавног протеста против доласка Хилари Клинтон у Београд и америчке политике према Србији

- Скандалозан начин на који је тзв. Друга Србија реаговала на извештај Дика Мартија.

Дневне новине (политичка рубрика)

- Вечерње новости

- Политика

- Прес

Политички новинари:

2010. из угла НСПМ

Пише: НСПМ

четвртак, 13 јануар 2011 02:40

- Милан Милошевић (Време)

- Слободан Рељић (НИН, НСПМ)

- Мирослав Лазански (Политика)

- Милорад Вучелић (Печат)

- Батић Бачевић (НИН)

Колумнисти :

- Војислав Жанетић (Новости)

- Цвијетин Миливојевић (Данас)

- Мирјана Бобић (Новости)

- Драгољуб Жарковић (Време, Блиц)

- Драгољуб Петровић (Курир, Данас)

Уредник:

- Ненад Стефановић (РТС)

Политичка карикатура:

-Марко Сомборац (Блиц)

Политичка ТВ емисија:

1. Утисак недеље – Оља Бећковић (ПГ Мрежа, ТВ Б92)

2. Око – Зоран Станојевић (РТС)

3. Сведок – Ненад Стефановић (РТС)

4. Између редова – Југослав Ћосић (ТВ Б92)

5. Сигнали – Александра Поповић (РТВ)

Најбоља политичка радио-емисија:

1. Агора (Радио Београд 2)

2. Новости дана (Радио Београд 1)

3. Речено-прећутано (Радио Београд 2)

4. Кажипрст (Радио Б92)

5. Седмица (Радио Београд 1)

Медијско-политички треш године:

1. „Е-новине“ (Петар Луковић)

2. Колумне Светислава Басаре (Данас, НИН)

3. „Инсајдер“ – Бранкица Станковић (Б92)

4. „Бетон“ (Данас)

Изјаве године:

- У мојој кући 1999. године нису вађени органи. Пре две године, Дик Марти је покушао да ме превари и закопа људске кости у дворишту.

Абдулах Катићи, власник "Жуте куће" у Албанији, РТС

- Уколико би се, којим случајем, мени нешто догодило, наредних 50 година ниједан српски политичар не би смео да дође у Санџак.

Муамер Зукорлић, главни муфтија Исламске заједнице у Србији, за сарајевску ТВ 1, "Танјуг"

- Ивицу одувек доживљавам као брата, али остале жене у странци једноставно осећају ту енергију правог вође.

Славица Ђукић-Дејановић, као потпредседница СПС-а, о присуству Ивице Дачића на Форуму жена СПС-а, "Курир"

- Четвртина мене има личке крви, изаберите који део тела хоћете.

Борис Тадић, председник Србије, током посете селу Крњак у Хрватској, након што је "пробао вино од дрењине и присетио се да му је сок од дрењине својевремено припремала бака", "Блиц"

- Запело се код нека два питања која ја често пута, морам да вам кажем, апсолутно не разумем, ја сам већ пет пута разговарао са ММФ-ом, то је питање спуштања доње границе живота са 50 на 48 година.

Јован Кркобабић, потпредседник Владе и председник ПУПС-а, о преговорима са ММФ-ом, РТС

- Ако председник Републике може да буде и премијер и посланик и судија и тужилац, онда је могао данас да дође, као ми, и да један дан буде и педер.

2010. из угла НСПМ

Пише: НСПМ

четвртак, 13 јануар 2011 02:40

Чедомир Јовановић, председник ЛДП-а, "Блиц"